

עפ"ת 51694/02/14 - אלירן שמלאשווילי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
06 יולי 2014

עפ"ת 51694-02-14 שמלאשווילי נ' מדינת ישראל

בפני כב' סגן הנשיא ד"ר אברהם אברהם
מערערים אלירן שמלאשווילי
נגד מדינת ישראל
משיבים

ערעור על פסק דינו של בית המשפט לתעבורה בנצרת (כב' השופטת ד' שרון-גרין) בת.פ.ל. 147-01-10

פסק דין

הרקע בתמצית

- נגד הנאשם הוגש כתב אישום, המאשים אותו בנהיגה בפסילה, נהיגה בלא רישיון נהיגה ובלא ביטוח בר תוקף. לבד מדברים אלה, המופיעים בלקוניות בכתב האישום, צריכה ההכרעה בערעור שלפניי פירוט מה נוסף, ואת זאת אעשה בפתח פסק הדין, פרטים העולים מתוך הראיות שהוגשו, בהסכמה, לבית המשפט קמא.
- ביום 11.4.2009 ניתן למערער דו"ח על נהיגה בשכרות (נוסף על כך נמצא, כי רישיון הנהיגה שלו פקע בשנת 2007). השוטר, עורך הדו"ח, נטל את רישיונו, וזימנו להתייצב בפני קצין לשימוע, בטרם יפסל רישיונו. הוא לא התייצב לשימוע. על כן קיבל הקצין את ההחלטה בהעדרו, וביום 12.4.2009 פסל אותו מלנהוג לתקופה של שלושים יום.
- ביום 24.10.2009 נתפש הנאשם כשהוא נוהג. בעקבות כך הוגש נגדו כתב אישום, המאשים אותו, כאמור, בנהיגה בפסילה, כמו גם נהיגה בלא רישיון בן תוקף ובלא פוליסת ביטוח תקפה.
- בתשובתו לאישום טען הנאשם, כי הזימון לשימוע בפני קצין המשטרה אודות הפסילה אינו עונה על דרישת החוק, ועל כן הוא בטל מעיקרו, ומכאן שאין לראותו כמי שנהג בפסילה. בית המשפט קמא דחה את הטענה, הרשיעו בשלוש העבירות שיוחסו לו וגזר את דינו.
- על הרשעתו זו מלין המערער, בערעור שהניח לפניי. על מנת להבין את טענות הנאשם, כמו גם את עמדת המשיבה ואת הנמקתו של בית המשפט קמא בדחותו את טענת הנאשם, אביא עתה את המסגרת הנורמטיבית הישימה, ואת העובדות הצריכות לעניין. אחר כך אתן את דעתי שלי במחלוקת.

6. המסגרת הנורמטיבית הצריכה לנו תחומה בגדריו של סעיף 47 לפקודת התעבורה [נוסח חדש] (להלן **הפקודה**). סעיף זה נותן סמכות בידי שוטר ליטול את רישיון הנהיגה של נהג, אם היה בידו יסוד סביר להניח, כי לעיניו נעברה עבירה בידי אותו נהג. עשה כן - עליו לזמנו לקצין משטרה, שיחליט אם לפוסלו מהחזיק ברישיון ("פסילה מינהלית"). על קצין המשטרה לקיים לנהג שימוע, בסופו יחליט אם לפסול את הנהג מהחזיק ברישיון, אם לאו.

7. זוהי תמציתם של הדברים, ועתה ללשונו של המחוקק בסעיף 47 לפקודה, וזו מורה לנו כך (בחלקים הצריכים לענייננו):

47. פסילה בידי קצין משטרה

- (א) ...
- (ב) היה לשוטר יסוד סביר להניח, כי נהג עבר לעיניו עבירה ..., רשאי השוטר לדרוש מהנהג להילוות אליו אל קצין משטרה או ליטול ממנו את רישיון הנהיגה שלו.
- (ג) (1) נטל השוטר את רישיון הנהיגה כמפורט בסעיף קטן (ב), יתן לנהג אישור על נטילת הרישיון וזימון להופיע, בתוך שלושה ימים במועד שיקבע, בפני קצין משטרה, לצורך החלטה בדבר פסילת רישיון הנהיגה שלו; ...
- (2) בזימון האמור בפסקה (1) יובהרו תוכן של הוראות סעיפים קטנים (ו) ו-(ז), וכן יפורטו בו מקום ומספר טלפון לקבלת תוכן החלטתו של קצין המשטרה.
- (ד), (ה) ...
- (ו) לא הופיע הנהג בפני קצין המשטרה במועד שזומן אליו כאמור בסעיף קטן (ג), רשאי קצין המשטרה לפסול אותו מהחזיק ברישיון הנהיגה לפי סעיף קטן (ה) גם בהעדרו, ומאותו מועד יראו את הנהג כמי שהודע לו שנפסל מהחזיק רישיון נהיגה ויחולו עליו הוראות סעיף 67.
- (ז) פסילה שהטיל קצין משטרה על הנהג מהחזיק רישיון נהיגה תחל ממתן ההחלטה.

8. מכאן לענייננו. כאמור, ביום 11.4.2009 נתפס המערער בידי שוטר, שהטיח בו כי הוא נהג בשכרות, ובלא רישיון בריתוקף. השוטר נטל את רישיונו והפקיד בידי זימון להתייצב לשימוע בפני קצין משטרה בטרם יוחלט אם לפוסלו מלנהוג. הזימון, שכותרתו "אישור בדבר נטילת רישיון נהיגה נהג/ת לקצין משטרה", סומן בבית המשפט קמא ת/1, וזו לשונו (בחלקים הצריכים לענייננו):

2. זימון ליחידת התנועה להחלטה בדבר פסילת רישיון נהיגה

א. הנך מוזמן להתייצב בתאריך 12.4.2009 שעה 10:00 ביחידת התנועה אגף התנועה הכתובת בית דגן. [הקו התחתי מסמל מילוי בכתב יד על גבי הטופס, מן הסתם בידי השוטר - א.א.].

ב. עליך להתייצב כאמור, **ואם לא תתייצב**, הינך **מוותר על זכותך** להעלות טיעוניך בפני הקצין הפוסל, ופסילת רישיוןך, אם תתבצע, תחל בתאריך הנקוב לעיל **שלא בנוכחותך**. [ההדגשה במקור - א.א.]

אם קצין המשטרה יפסול את רישיוןך בהעדרך, **אסורה עליך הנהיגה**, ואם תנהג - תעבור עבירה של נהיגה בזמן פסילה, ע"פ ס' 67 לפקודת התעבורה. [ההדגשה במקור - א.א.]

...

ד. ברור טלפוני בדבר ההחלטה על פסילת הרישיון ניתן לברר במזכירות יח' התנועה, מס' טלפון...

9. המחלוקת בין בעלי הדין נתונה להתאמה שבין האמור בזימון 1/ת, כאשר המערער טוען, כי הזימון לוקה בחסר ואינו הולם את הוראת המחוקק, בעוד שהמשיבה (ובית המשפט קמא) סברו היפוכה של סברה.

ביתר פירוט נסובה המחלוקת סביב קיום הוראותיו של ס"ק 47(ג)(2) לפקודה, שכאמור קובע:

בזימון האמור בפסקה (1) יובהרו תוכנן של הוראות סעיפים קטנים (ו) ו-(ז), וכן יפורטו בו מקום ומספר טלפון לקבלת תוכן החלטתו של קצין המשטרה.

לשיטת המערער, הזימון 1/ת אינו מקיים אחר הוראה זו של המחוקק, באשר אין הוא כולל את ההוראה שבסעיפים קטנים (ו) ו-(ז) של סעיף 47 בו עסקינן, לפיה -

... ומאותו מועד יראו את הנהג כמי שהודע לו שנפסל מהחזיק רשיון נהיגה...

המערער טוען, כי טוען כי לא ידע כלל על פסילת רישיונו. הוא סבר שאם ייפסל רישיונו, הוא יקבל על כך הודעה מפורשת, ולא כך נעשה. הוא מוסיף עוד וטוען, כי למקרא הזימון 1/ת אין נהג סביר יכול להבין, כי הפסילה המינהלית תיכנס לתוקף מייד עם קבלת ההחלטה, בלא שתימסר לו הודעה אודות תוכן החלטה, משמע אם הקצין החליט לפסול מלנהוג, אם לאו. בפגם שנפל בזימון 1/ת נפגעה זכותו לדעת כי הוא נפסל לנהיגה ("זכות היידוע"). תוצאתו של פגם זה, כך המערער, בטלות מעיקרא של החלטת קצין המשטרה לפסולו מלנהוג.

השופטת קמא הנכבדה סברה, כי אף שראוי היה לנסח את טופס הזימון באורח שונה, אין לומר כי לפי תוכנו אין הוא הולם את הוראת המחוקק.

10. דעתי שלי - כדעת כב' השופטת קמא. אף שהזימון 1/ת לא העתיק העתקה של ממש את מילותיו של סעיף החוק המדובר, הרי שהוא כולל את מלוא תוכן ההודעה עליה מצווה המחוקק כי יובא לידיעת הנהג. ודוק, ס"ק 47(ג)(2) איננו מורה, כי הזימון יציין את מילותיהם המפורשות של ס"ק (ו) ו-(ז), כי אם **יבהיר את תוכנם** לנהג. עיון בזימון 1/ת מלמדנו, כך יבין כל נהג שיעיין בו, כי הנהג מוזמן לשימוע בטרם תתקבל החלטה בדבר פסילת רישיונו, וכי אם לא יתייצב לשימוע - יקבל הקצין את החלטתו בהעדרו, והפסילה "תחל בתאריך הנקוב לעיל שלא בנוכחותך". ההבדל בניסוחם של הדברים איננו משנה את תוכנם, ואיננו גורע מכך, שהזימון מוסר את המידע הדרוש לנהג, משמע - אם לא יתייצב לשימוע אפשר ויפסל רישיונו, פסילה שתיכנס לתוקפה מייד עם קבלת החלטה. לשם השלמת התמונה מפנה מנסח הזימון את הנהג לכך, כי בידו לברר אודות ההחלטה, בטלפון שאת מספרו הוא מצוין על גבי הזימון. אם חדל הנהג

במחדל שבאי־התייצבות בפני הקצין, יתקשר נא למספר שניתן לו, ויידע אם נפסל לנהיגה אם לאו. בכך, כך סבר המחוקק, מתקיימת זכות היידוע, שעל חשיבותה איש אינו חולק.

11. משום הטעמים הללו - דינה של טענת המערער, ככל שזו כוונתה לאישום בדבר נהיגה בפסילה, להידחות. במאמר מוסגר אציין, כי תוקף רישיון הנהיגה של המערער פג בשנת 2007 (כפי שעולה מההודעה ת/1), ולכן נכון עשה בית המשפט קמא בהרשיעו את המערער גם בנהיגה בלא רישיון נהיגה ובלא פוליסת ביטוח בת תוקף.

12. מן הטעמים שמניתי הנני דוחה את הערעור.

ניתן היום, ח' תמוז תשע"ד, 06 יולי 2014, בהעדר הצדדים.